

3. Ocenę wyników egzaminu pisemnego i ustnego określa się według skali ocen: bardzo dobry, dobry, dostateczny i niedostateczny.

§ 10. 1. Egzamin pisemny polega na opracowaniu na podstawie materiału dowodowego zakończonej prawomocnie sprawy karnej następujących pism i dokumentów procesowych:

- 1) planu śledztwa (czynności procesowych),
- 2) postanowienia o przedstawieniu zarzutów, wraz z uzasadnieniem,
- 3) dokumentu kończącego postępowanie przygotowawcze,
- 4) rewizji.

2. Przewodniczący komisji egzaminacyjnej może poszerzyć zakres egzaminu pisemnego o opracowanie wystąpienia prokuratorskiego albo przemówienia prokuratora przed sądem.

3. Otrzymanie przez aplikanta ogólnej oceny z części pisemnej poniżej średniej arytmetycznej 3,00 eliminuje go ze zdawania części ustnej egzaminu.

§ 11. Część ustna egzaminu obejmuje wiadomości z zakresu:

- 1) prawa karnego materialnego, procesowego i wykonawczego — ze szczególnym uwzględnieniem części wojskowej, znajomości literatury przedmiotu, wykładni i orzecznictwa,
- 2) prokuratorskiej kontroli przestrzegania prawa w wojsku,
- 3) prawa cywilnego materialnego i procesowego oraz prawa gospodarczego,

4) przepisów prawa wojskowego, w tym regulaminów, zarządzeń, rozkazów i instrukcji Ministra Obrony Narodowej,

5) kryminalistyki, psychiatrii i medycyny sądowej.

§ 12. 1. Ogólną ocenę egzaminu prokuratorskiego określa się, obliczając średnią arytmetyczną z sumy ocen znajomości przedmiotów egzaminacyjnych według skali: bardzo dobrze — przy średniej arytmetycznej od 4,51, dobrze — przy średniej arytmetycznej od 4,00, dostatecznie — przy średniej arytmetycznej od 3,00 i niedostatecznie — poniżej średniej arytmetycznej 3,00.

2. Z przebiegu i wyników egzaminu prokuratorskiego sporządza się protokół, który podpisują wszyscy członkowie komisji egzaminacyjnej.

3. Świadectwo złożenia egzaminu prokuratorskiego podpisuje Naczelny Prokurator Wojskowy.

4. W razie uzyskania przez aplikanta oceny niedostatecznej z egzaminu prokuratorskiego, Naczelny Prokurator Wojskowy może wyrazić zgodę na przystąpienie aplikanta do ponownego egzaminu.

§ 13. Przewodniczący i członkowie komisji egzaminacyjnej za przeprowadzenie egzaminu prokuratorskiego otrzymują z tytułu przeegzaminowania każdego aplikanta wynagrodzenie w wysokości 1/400 miesięcznego uposażenia zasadniczego prokuratora prokuratury okręgu wojskowego.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: p. o. *A. Marcinkowski*

10

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 27 grudnia 1991 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków technicznych i badań pojazdów.

Na podstawie art. 57 ust. 1 pkt 1 i art. 66 pkt 1 ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 6, poz. 35, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i z 1991 r. Nr 73, poz. 321) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 8 grudnia 1983 r. w sprawie warunków technicznych i badań pojazdów (Dz. U. Nr 70, poz. 317) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po § 39 dodaje się podrozdział w brzmieniu:
„Warunki dodatkowe dla pojazdów używanych w ruchu międzynarodowym

§ 39a. 1. Pojazdy i zespoły pojazdów powinny odpowiadać warunkom określonym w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

2. Warunki, o których mowa w ust. 1, dotyczą samochodów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t, autobusów oraz przyczep przeznaczonych do łączenia z tymi pojazdami.”,

2) dodaje się załącznik nr 3 w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Transportu i Gospodarki Morskiej: *E. Waligórski*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 27 grudnia 1991 r. (poz. 10)

WARUNKI DODATKOWE DLA POJAZDÓW UŻYWANYCH W RUCHU MIĘDZYNARODOWYM

§ 1. 1. Odległość, mierzona równoległe do podłużnej osi zespołu pojazdów, między najdalej wysuniętym do przodu

punktem części nadwozia pojazdu samochodowego, zawierającej przestrzeń ładunkową, a tylnym obrysem przy-

czepy nie może być większa niż 16 m, przy zachowaniu odległości między tylnym obrysem samochodu a przednim obrysem nadwozia przyczepy wynoszącej co najmniej 0,35 m.

2. Odległość między tylną osią pojazdu samochodowego a przednią osią przyczepy w zespole pojazdów nie może być mniejsza niż 3 m.

§ 2. 1. Dopuszczalna masa całkowita pojazdów nie może przekraczać:

1) dwuosiowej przyczepy	— 18 t,
2) trzyosiowej przyczepy	— 24 t,
3) zespołu pojazdów o liczbie osi 5 lub 6:	
a) dwuosiowego samochodu z trzyosiową przyczepą	— 40 t,
b) trzyosiowego samochodu z dwu- lub trzyosiową przyczepą	— 40 t,
4) pojazdu członowego o liczbie osi 5 lub 6:	
a) dwuosiowego ciągnika z trzyosiową naczepą	— 40 t,
b) trzyosiowego ciągnika z dwu- lub trzyosiową naczepą	— 40 t,
c) trzyosiowego ciągnika z dwu- lub trzyosiową naczepą, przeznaczoną do transportu kombinowanego przy użyciu czterdziestostopowego kontenera ISO	— 44 t,
5) zespołu pojazdów o liczbie osi 4, składającego się z dwuosiowego samochodu i dwuosiowej przyczepy	— 36 t,
6) pojazdu członowego o liczbie osi 4, składającego się z dwuosiowego ciągnika i dwuosiowej naczepy, przy rozstawie osi naczepy:	
a) od 1,3 do 1,8 m	— 36 t,
b) powyżej 1,8 m	— 36 t,
przy czym wartość ta może być zwiększona do 38 t, jeśli dopuszczalne masy całkowite ciągnika i naczepy nie przekraczają odpowiednio 18 t i 20 t, a oś napędowa ciągnika jest wyposażona w ogumienie bliźniacze i zawieszenie pneumatyczne lub uznawane za równoważne,	
7) dwuosiowego pojazdu samochodowego	— 18 t,
8) trzyosiowego pojazdu samochodowego	— 25 t,
przy czym wartość ta może być zwiększona do 26 t, jeśli oś napędowa jest wyposażona w ogumienie bliźniacze i zawieszenie pneumatyczne lub uznane za równoważne,	
9) czteroosiowego pojazdu samochodowego z dwiema osiami kierowanymi	— 31 t,
a) przy czym wartość ta może być zwiększona do 32 t, jeśli oś napędowa jest wyposażona w ogumienie bliźniacze lub uznawane za równoważne,	
b) nie może przekraczać wartości wynikającej z iloczynu liczby 5 i wartości liczbowej odległości między pierwszą i ostatnią osią tego pojazdu, wyrażonej w metrach.	

2. Naciski osi nie mogą przekraczać w odniesieniu do:

1) podwójnej osi przyczep, przy odległości między osiami składowymi:	
a) poniżej 1 m	— 110 kN (11 T),
b) od 1 m do 1,3 m	— 160 kN (16 T),
c) od 1,3 do 1,8 m	— 180 kN (18 T),
c) 1,8 m i powyżej	— 200 kN (20 T),
2) potrójnej osi przyczep, przy odległości między osiami składowymi:	
a) poniżej 1,3 m	— 210 kN (21 T),
b) od 1,3 m do 1,4 m	— 240 kN (24 T),
3) osi napędowej pojazdów wymienionych w ust. 1 pkt 3, 4, 5 i 6 oraz autobusu przegubowego	— 115 kN (11,5 T),
4) podwójnej osi napędowej, przy odległości między osiami składowymi:	
a) poniżej 1 m	— 115 kN (11,5 T),
b) od 1 m do 1,3 m	— 160 kN (16 T),
c) od 1,3 m do 1,8 m	— 180 kN (18 T),
przy czym wartość ta może być zwiększona do 19 T, jeśli oś napędowa jest wyposażona w ogumienie bliźniacze i zawieszenie pneumatyczne lub uznawane za równoważne.	

3. Udział rzeczywistej masy całkowitej na oś (osie) napędową (napędowe) pojazdu lub zespołu pojazdów nie może być mniejszy niż 25%.

§ 3. Pojazd samochodowy powinien być wyposażony z przodu w zaczep do holowania.

§ 4. Urządzenia sprzęgające pojazdów powinny mieć trwałe oznakowanie, podające co najmniej producenta i dopuszczalne obciążenie.

§ 5. Pojazd powinien być wyposażony w homologowane zewnętrzne urządzenia świetlne.

§ 6. Opony pojazdu powinny być homologowane i o głębokości rzeźby bieżnika nie mniejszej niż 3 mm.

§ 7. Pojazdy i ich zespoły powinny spełniać międzynarodowe zalecenia dotyczące wymagań technicznych.

§ 8. Kabina pojazdu powinna być wyposażona w urządzenie zapewniające bezpieczeństwo i wygodę pracy kierowcy.

§ 9. Autobus powinien być wyposażony w urządzenia zapewniające wygodę podróżowania pasażerów.

§ 10. W pojeździe nie mogą występować zauważalne wycieki z zespołów i układów, w których znajdują się materiały eksploatacyjne; dopuszcza się ślady płynów bez tworzenia kroplek.

§ 11. Stosunek mocy silnika do dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu (zespołu) nie może być mniejszy niż 5 kW/t.

§ 12. Wiek pojazdu samochodowego, liczony od roku wyprodukowania, nie może przekraczać dziesięciu lat.